УКРАЇНСЬКИЙ ХРИСТИЯНСЬКИЙ ЧАСОПИС

МІСІОНАР

Рік заснування 1897.

№ 7-8(105-106)
Липень-Серпень 2001

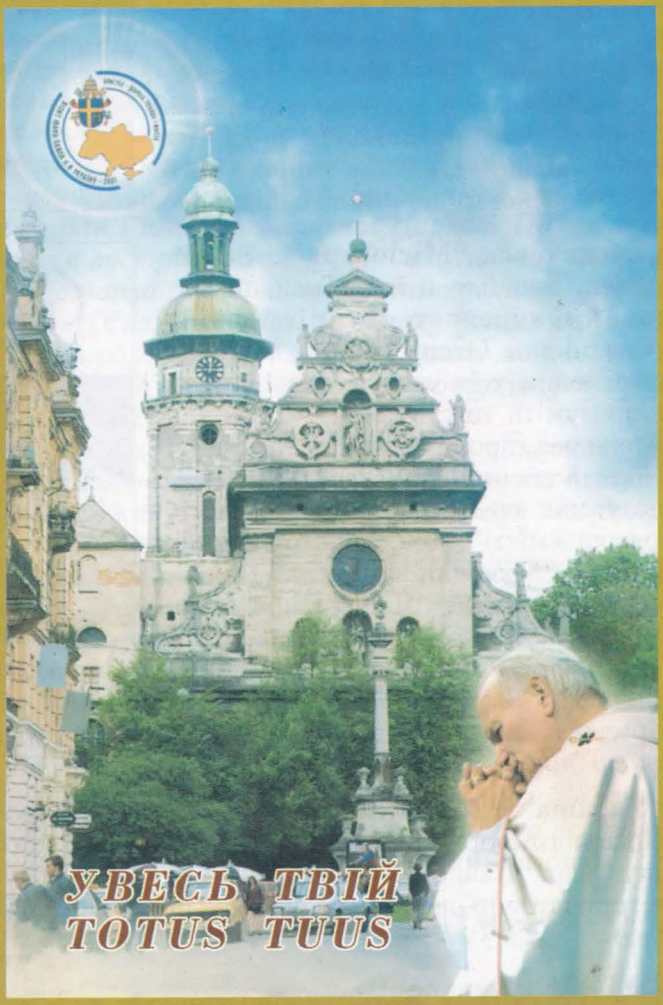

ЛІТЕРАТУРА З НАГОДИ ПРИЇЗДУ ПАПИ ІВАНА ПАВЛА ІІ ДО УКРАЇНИ:

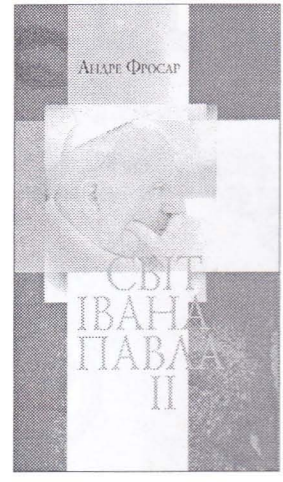

Андре Фросар.Світ Івана Павла ІІ. – *Львів: Місіонер. – 156 с.*

Ця книга є результатом багатьох розмов автора з Іваном Павлом ІІ. Це полемічні роздуми А.Фросара про світ епохи першого Папи–слов'янина. Розвал комуністичної системи, боротьба народів за свою незалежність, палестинська проблема, падіння моралі, становище людини у сучасному світі – це тільки деякі з проблем, над якими роздумує автор книги, оцінюючи їх і з точки зору Папи. Усі підрозділи книги, дуже стислі й узагальнені, дають нам нові спонуки для зіставлення поглядів на призначення людини. Видання зацікавить в першу чергу духовенство та інтелігенцію.

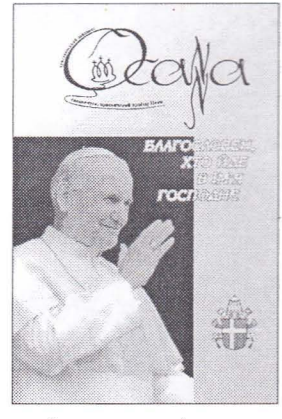

Осанна: спецвипуск "Місіонаря". – *32 с.*

"Благословен, хто йде в ім'я Господнє" – такими словами передається зміст слова "Осанна". Святійший Отець ступив на нашу землю і благословив усіх людей доброї волі. Щоб краще зрозуміти покликання і служіння Римського Архиєрея, пропонуємо прочитати усі публікації цього спецвипуску на такі теми: "Папа – наступник св.Петра", "Рим – святе місто", "Держава в місті", "Як, за кого і про що молиться Папа?", "Мученик за примат Папи", "Третя таємниця Фатіми", "Планування подорожей Папи" та ін. Видання зацікавить духовенство та широке коло вірних. Воно вийшло у світ завдяки спонсорській підтримці Західно–Українського комерційного банку у Львові та Кредит–банку з Варшави.

Готується до друку наступний спецвипуск.

Папа та Україна. – Упоряд. В.Громик. – *Львів: Покрова. – 36 с.*

Це кишенькового формату видання окрім біографічних відомостей про Папу Івана Павла ІІ містить версію про його українське походження, статистичні дані та небуденну інформацію, подробиці з побуту, тощо.

Папа Йоан Павло ІІ. – *Львів: Добра книжка. – 32 с.*

Це кольорове невеличке видання містить короткий життєпис Папи.

СЛОВО РЕДАКТОРА

Слава Ісусу Христу!

Глибокі враження від візиту Святійшого Отця в Україну запам'ятаються нам на все життя. Більшу частину його змістовних проповідей і промов публікуємо у цьому спареному номері. Це витяги з промов в Бориспільському аеропорту та в Маріїнському палаці. Повний текст всіх промов Папи можна буде прочитати у подвійному числі часопису "Світло". Незабутньою для майже ста тисяч римо-католиків з України та інших сусідніх держав залишиться зустріч зі Святійшим Отцем, про яку коротко інформуємо. Пам'ятною стала для греко-католиків із всіх станиць Східної, а також деяких єпархій Західної України урочиста Літургія у Києві з участю Папи. Перед своїм відльотом до Львова Його Святість відвідав новий храм св.Василія у Києві. Львів довго готувався і гідно прийняв достойного гостя, який щодня проїжджав центральними вулицями міста зі Святоюрської гори, де проживав, до місць урочистостей. Подаємо короткі повідомлення про римо-католицьку Літургію на іподромі 26 червня та беатифікацію двох угодників Римо-Католицької Церкви. Пам'ятною для молоді залишиться зустріч з Папою на Сихові, коли дощова і прохолодна погода не завадила її теплому спілкуванню з Його Святістю. Вершиною усіх заходів з нагоди візиту Папи стала св.Літургія у візантійському обряді, в якій взяло участь майже півтора мільйона людей. Подаємо також витяги з прощального слова Папи і Президента України.

Протягом цих двох літніх місяців Папа закликає до молитви всіх, і особливо Апостольство молитви, щоб люди більше цінували життя як дар Божий і створювали умови для життя, в'язнів і бездомних.

У номері читайте також про життя і апостолят отців Василіян в Америці. В рубриці "З життя Церкви" можна знайти репортажі про місії на Слобожанщині, Стрийщині і Тернопільщині. Подаємо змістовну замітку про Синод єпископів Києво-Галицької митрополії.

Цікавий спогад п. Луговика багато кого утвердить у довірі до Пресвятої Богородиці.

З гарного оповідання для дітей про маленьку фіалку і ми, дорослі, учімося бути завжди життєрадісними і за все вдячними Богові. Усім вам бажаємо доброго і корисного для душі й тіла літнього відпочинку.

Не забудьте взяти з собою на вакації "Місіонар" і його додаток "Осанну".

о. Йосафат ВОРОТНЯК,ЧСВВ

Ось Серце, що так дуже полюбило людей...

МОЛИТВА ЩОДЕННОГО ПОЖЕРТВУВАННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

О, Божественне Серце Ісуса! У злуці з тим наміром, з яким Ти на землі віддавав славу Богові і тепер щоденно віддаєш у Пресвятій Тайні Євхаристії, жертвую Тобі через Непорочне Серце Пречистої Діви Марії всі свої молитви, справи, слова, думки й витривалість у терпіннях нинішнього дня у винагороду за всі зневаги, образи і кривди, завдані Тобі.

Жертвую їх особливо за Святішого Отця Папу Римського, за святу Церкву, за навернення грішників та у всіх намірах Апостольства Молитви, призначених на цей місяць і на сьогоднішній день.

Пресвяте Серце Ісуса і Марії, спомагайте св. Церкву та Україну!

Святий Йосифе, Покровителю і Заступнику приятелів Ісусового Серця, моли Бога за нас!

Святий Архангеле Михаїле, св. Миколаю, св. Володимире, св. Йосафате, Заступники України, моліть Бога за нас!

НАМІР АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ НА ЛИПЕНЬ:

(Поблагословлене Святійшим Отцем)

Загальний: ЩОБ ЗАВДЯКИ ЧИТАННЮ І ВИКОНУВАННЮ ЄВАНҐЕЛЬСЬКОЇ БЛАГОВІСТІ ХРИСТИЯНСЬКІ РОДИНИ СТАВАЛИ СВІДКАМИ НАДІЇ В ІСУСА ХРИСТА.

"Блаженні ті, що слухають Боже Слово і його зберігають" (Лк 11, 28). Ці слова стосуються всіх праведників, а передусім Пресвятої Богородиці. Вона в усьому надіялася на Бога. Одним з доказів цього є її слова, сказані слугам на весіллі в Кані Галилейській: "Що

лиш скаже вам – зробіть" (Ів 2, 5). За їх послух Ісус нагородив їх чудом. Християнські родини повинні черпати віру і надію в Ісуса Христа, спільно або приватно читаючи Святе Писання і слухаючи пояснення до нього з проповідей священнослужителів. Отож, нехай всі християнські родини, на прикладі Пресвятої Родини, своїм добрим християнським життям засвідчують надію на Бога.

Місійний: ЗА КРАЩИЙ ДУШПАСТИРСЬКИЙ ВИШКІЛ КАТЕХИТІВ І МІСІОНЕРІВ-МИРЯН.

В Україні за останні десять років вишколено тисячі катехитів, які ведуть духовно-просвітницьку роботу серед учнівської та студентської молоді. В африканських країнах катехитів і місіонерів-мирян значно менше, а потреба в них набагато більша (наприклад, в багатьох селах, де священик-місіонер приїжджає рідко, вони постійно провадять катехизаційну роботу і керують молитовним життям місцевої спільноти). Молімося, щоб всі люди доброї волі, усвідомлюючи необхідність більшої кількості катехитів і місіонерів-мирян, посприяли їхньому вишколові і апостоляту.

Місцевий: ЩОБ СУСПІЛЬСТВО КРАЩЕ ОПІКУВАЛОСЯ ХВОРИМИ І ПОХИЛИМИ ВІКОМ.

На жаль, наше суспільство дуже мало приділяє уваги піклуванню про хворих і похилих віком, яких стає дедалі більше. Господь обіцяв вічну нагороду тим, які з любов'ю і розумінням ставляться до хворих та немічних: "Прийдіть благословенні Отця мого, візьміть у спадщину Царство, бо був я хворий, і ви навідались до мене" (Мт 25:34-36). Молімося за те, щоб працівники владних структур, медичний персонал і родини, в яких є хворі чи похилі віком, ставилися до них згідно заповіді любові: "Люби ближнього свого, як самого себе". Христос бо сказав: "Усе, що ви зробили одному з моїх братів найменших – ви мені зробили" (Мт 25, 40).

Покровитель на липень – св.Макрина, 19.07 (1.08)

Св. Макрина була сестрою св.Василія Великого. Вона виховувалась у родині надзвичайно побожних батьків, які ще мали дев'ятеро дітей. Коли вона досягла зрілого віку, батько заручив її з одним молодим юнаком. Але той раптово помер і Макрина вирішила посвятити себе Богові, допомагаючи матері виховувати молодших братів і сестер. Святі Василій Великий,Петро Севастійський, Григорій Ніський пішли в життя з духовною печаттю, покладеною на них сестрою Макриною.

Після смерті батька вона з матір'ю проживала у родинному маєтку в Понті, над річкою Іріс, де незабаром засновано два монастирі: жіночий і чоловічий. Макрина з матір'ю та деякі побожні жінки оселилися в монастирі і почали вести богопосвячене життя. Вона склала для цієї обителі відповідні правила, що засвідчило про її великий розум. Макрина дійшла найвищої християнської до-

сконалості. Несподівано загинув на полюванні її любий брат Навкратій, але вона з матір'ю пережила це горе достойно. Незабаром Господь забрав з цього світу матір і брата Василія. За кілька місяців сама Макрина смертельно захворіла. Брат Григорій востаннє відвідав її 379 року. Він був вражений душевним спокоєм своєї сестри, яка помирала. Похорон св. Макрини був величний. Її поховали в гробниці біля матері. Як за життя, так і після смерті діялися за посередництвом св. Макрини різні чуда.

НАМІР АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ НА СЕРПЕНЬ:

Загальний: ЩОБ ЗАКОНОДАВЦІ І КЕРІВНИКИ ДЕРЖАВ БУЛИ СВІДОМІ І РАХУВАЛИСЯ З ТИМ, ЩО ТІЛЬКИ САМ БОГ РОЗПОРЯДЖАЄТЬСЯ ЖИТТЯМ ЛЮДИНИ.

У багатьох країнах, зокрема т.зв.цивілізованих, не ставляться до життя людини згідно з Божим законом. Прикладом цього є узаконення аборту і евтаназії, а також пропагування нездорового способу життя. Бог об'явив нам, що життя є дорогоцінним Його даром для нас і тільки він ним розпоряджається від хвилини зачаття аж до природної смерті людини. Молімося за те, щоб всі, зокрема законодавці і керівники держав, усвідомили, що життя є даром Божим і шанували його, не сприяли поширенню абортів, евтаназії тощо.

Місійний: ЩОБ ЦЕРКВА У КИТАЇ ЖИВИЛАСЯ ГЛИБИННИМ ДУХОМ ЄВАНГЕЛІЯ І ДАВАЛА ДОБРЕ СВІДЧЕННЯ ПРО ХРИСТА.

Частину Церкви в Китаї комуністична влада зробила так би мовити своїм знаряддям, більш слухняною собі, ніж Папі Римському. Таким чином, вона відокремилася від Католицької Церкви, яка підпорядкована Ватикану. Молімося, щоб ці обидві частини Вселенської Церкви в Китаї знову стали одним стадом під покровом одного пастиря, живилися глибинним духом Євангелія і давали добре свідчення про Христа.

Місцевий: ЩОБ В'ЯЗНІ ТА ОСОБИ ПІД СЛІДСТВОМ ВІДЧУЛИ МОРАЛЬНУ І ДУХОВНУ ПІДТРИМКУ З БОКУ СУСПІЛЬСТВА.

"...був я у тюрмі, і ви прийшли до мене" (Мт 25, 36). Сучасне суспільство вважає в'язнів, які з будь-якої причини сидять у тюрмі чи під слідством, другорядними особами. Багато з них, вийшовши на волю, не радіють нею, адже до них неприхильно і упереджено ставляться роботодавці, рідні і знайомі. Це суперечить Христовій

заповіді. Колишні ув'язнені потребують окрім матеріальної більше моральної і духовної підтримки. Молімося за те, щоб більша кількість людей в Україні таку підтримку їм надавала.

Покровитель на серпень – св.Лаврентій, 10 (23)

Святий Лаврентій був одним із семи дияконів Римської Церкви. У 257 році імператор Валеріан видав наказ повбивати всіх єпископів, священиків і дияконів Христової Церкви. Наступного року загинув мученицькою смертю Папа Сикст, а згодом і св.диякон Лаврентій.

Святий Лаврентій відзначався добротою серця, великою любов'ю до Бога. Він часто допомагав убогим, сиротам, роздавав милостиню. Префект міста Рима, почувши про ці милостині, почав вимагати, щоб йому віддали всі церковні скарби на утримання війська. На це Лаврентій відповів: "Церква справді багата. Я покажу тобі її пречінні скарби". Він зібрав великий натовп бідняків і запросив префекта подивитись на скарби Церкви. Розгніваний префект наказав його стратити. Лаврентія прив'язали до залізної решітки, пекли на розжареному вугіллі. Муки були жахливі. Лаврентій прагнув якнайскоріше злучитися з Богом. Він помолився за навернення міста Рима і помер мученицькою смертю. Це сталось 258 року. Над його гробом діялись численні чуда. Імператор Константин збудував на його честь церкву св.Лаврентія. Під її вівтарем знаходяться мощі св.Лаврентія, а також мармурова плита, до якої була прикріплена залізна решітка і на якій мучився святий. У Римі споруджено шість інших церков на честь святого Лаврентія.

НАМІР АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ НА ВЕРЕСЕНЬ:

Загальний: ЩОБ ПІДЛІТКИ ТА МОЛОДЬ ВІДНАЙШЛИ ГЛИБИННІ ІДЕАЛИ У ТРЕТЬОМУ ТИСЯЧОЛІТТІ, ЯКІ НАДАЛИ БИ ЇХНЬОМУ ЖИТТЮ ЗНАЧЕННЯ І ВАРТОСТІ.

Місійний: ЩОБ НАСЕЛЕННЯ ІНДОНЕЗІЇ ШЛЯХОМ ВЗАЄМОПОШАНИ І ЗЛАГОДИ ЗБУДУВАЛО ДЕМОКРАТИЧНІШЕ І СПРАВЕДЛИВІШЕ СУСПІЛЬСТВО У ТОМУ ВЕЛИКОМУ КРАЇ.

Місцевий: ЩОБ ПРАЦЯ ЛЮДЕЙ В УКРАЇНІ ШАНУВАЛАСЯ І НАЛЕЖНО ВИНАГОРОДЖУВАЛАСЯ.

Покровитель на вересень – св.Мойсей Боговидець, 17(4)

"СЛОВО ЖИТТЯ" .

"Вогонь прийшов я кинути на землю – і як прагну, щоб він вже розгорівся!" (Лк 12, 49).

Вогонь у Старому Завіті символізує Слово Боже, висловлене через пророка. Він також означає суд Божий, який очищає народ його. Так і слово Ісусове то будує, то руйнує те, що нестійке. Валить усе, що повинно впасти, усе марне і залишає стійкою тільки істину. Про нього сказав св.Іван Хреститель: *"Той буде вас христити Духом Святим і вогнем" (Лк 3, 16).* Так св.Іван пророкував хрищення водою і духом, яке буде започатковане у день П'ятидесятниці зшестям Святого Духа і появою вогненних язиків *(пор Ді 2,3).* Ось у чому полягає місія Ісуса: кинути вогонь на землю, післати Святого Духа із всією його силою, яка відновлює і очищає.

"Вогонь прийшов я кинути на землю – і як прагну, щоб він вже розгорівся!" (Лк 12, 49).

Ісус нам дарує Духа. Але в який спосіб Дух Святий діє? Він це чинить, розливаючи в нас любов. Ту любов, яку ми, згідно з його бажанням, мусимо залишити у серцях наших палаючою. Але якою є ця любов? Не земна, не обмежена, але євангельська. Вона універсальна, як і в Отця Небесного, який зсилає дощ і дарує сонце всім, добрим і поганим, включаючи і ворогів (пор Мт 5, 45). Така любов

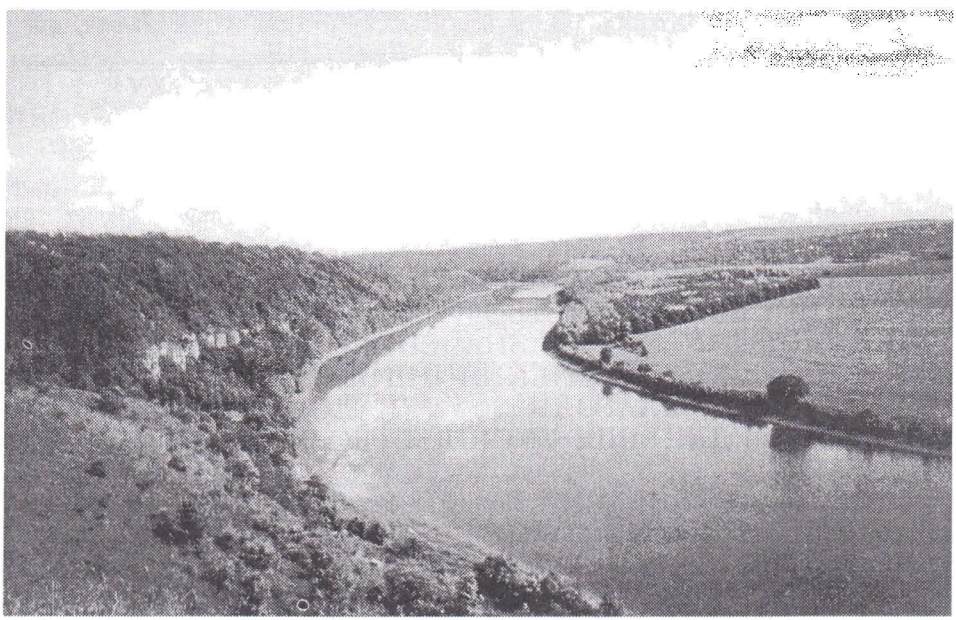

спонукає співтерпіти, співрадіти, спільно журитися і спільно надіятися з кожною людиною. Отож, вона не є якоюсь любов'ю на почуттях і не на самих словах. Це є любов, якою, люблячи брата чи сестру, любимо Христа, пригадуючи його слова: *"... усе, що ви зробили одному з моїх братів найменших – ви мені зробили" (Мт 25, 40).* Вона прямує до взаємності і надає вартості тому слову, яке ми згодом будемо звіщати (євангелізувати).

"Вогонь прийшов я кинути на землю – і як прагну, щоб він вже розгорівся!" (Лк 12, 49).

Подібно як і вогонь, так і любов постійно мусить горіти. Отож, постійно треба щось спалювати. Передовсім, це моє егоїстичне "Я", яке заважає кожному з нас відкритися і любити ближніх, а так само загороджує дорогу до Бога, не дозволяючи сповнювати Його волю. Чим більше згорить того "жертвованого матеріалу", тим більшим стає полум'я любові. Ось це є вогнище любові, миру і всесвітнього братерства, яке Ісус приніс на землю.

К'яра ЛЮБІХ

МІСІЇ НАД ЗБРУЧЕМ

Неподалік Дністра і над Збручем розкинулося село Гермаківка Борщівського району на Тернопільщині, де недавно на запрошення о. Михайла Грицьківа прибув місіонер о.Йосафат Воротняк, ЧСВВ. З ним були також сестри Згромадження Пресвятої Родини Софія і Олександра, а також катехитка Ірина Палій з місійного згромадження свв. Кирила і Мефодія. Сестри катехизувала дітей і молодь у школі та в клубі. Ірина показувала відеофільми релігійного змісту. На закінчення місії відбувся похід з великим місійним хрестом через ціле село, який було встановлено перед церквою біля фігури Ісуса Христа – памятки 2000-тисячоліття християнства. Повертаючись додому, всі відвідали владику Бучацького кир Іринея Білика, ЧСВВ, який попередньо давав благословення на проведення цих місій.

Поправка

У ч.6 за цей рік у списку на стор. 174 трапилася помилка: у пункті 25 замість "Слуга Божий отець Олексій Зарицький" слід читати "Слугиня Божа Йосафата Гордашевська".

ПРИЛІТ НА УКРАЇНСЬКУ ЗЕМЛЮ

23 червня 2001 р.Б., о 12 год. 31 хв., на смугу Бориспільського аеропорту Боїнг компанії "Аліталія" приземлився літак. Його Святість Іван Павло II поцілував чашу з українською землею. Діти у вишиванках привітали його хлібом та сіллю. Папу прийняли за традиційним церемоніальним протоколом. До Його Святості Івана Павла II звернувся Президент України.

ВИТЯГИ З ВІТАЛЬНОГО СЛОВА ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ Л.Д.КУЧМИ

"Від імені українського народу і від себе особисто сердечно вітаю Главу Держави Ватикан Його Святість Папу Римського Іоанна Павла II з прибуттям на землю України.

Вітаємо передусім видатного діяча сучасності, особистість, яка була в епіцентрі масштабних подій, що змінили характер нашого світу.

Протягом п'яти днів Ви матимете змогу побачити очима і пізнати серцем країну, що нині гостинно Вас зустрічає.

Сьогодні для Вас, Ваша Святосте, відкриється ...Україна. Незалежна держава, народ якої, долаючи тяжку спадщину примусового атеїзму, прагне на засадах християнської духовності створити суспільство, де б панували толерантність, релігійна свобода, гуманність, повага до людської особистості.

Глибоко переконаний, що будівля об'єднаної Європи не буде завершеною, доки під її дах не увійдуть всі народи, які визначили європейський вибір своїм орієнтиром на майбутнє.

Ми будемо раді, якщо Ваше перебування на українській землі стане ще однією цеглиною у будові саме такої Європи".

На світлині: Папа зійшов з трапу літака у Києві

ВИТЯГИ З ПРОМОВИ ПАПИ НА ЛЕТОВИЩІ "БОРИСПІЛЬ"

"Я довго очікував цього візиту й ревно молився, щоб він міг здійснитись. Нарешті, з глибоким хвилюванням і радістю, я зміг поцілувати улюблену землю України. Дякую Господеві за цей дар, яким Він мене сьогодні обдарував.

Приходжу до вас, дорогі жителі України, *як друг вашого благородного народу*. Приходжу, як брат у вірі, щоб обняти стількох християн, які серед найважчих страждань зберегли вірність Христові. Приходжу, спонуканий любов'ю, щоб усім дітям цієї Землі, українцям кожної культурної та релігійної приналежності, висловити свою пошану та щиру приязнь.

Вітаю тебе, Україно, *відважний та стійкий свідку приєднання до цінностей віри*. Моя вдячність, перш за все, звернена до Вас, Пане Президенте, за цей щирий прийом та люб'язні слова, з якими Ви щойно звернулись до мене також і всіх Ваших співвітчизників.

З вдячністю звертаюсь тепер до вас, достойні Брати, Єпископи греко-католицької та римо-католицької Церков. Я зберіг у серці ваші неодноразові запрошення відвідати Україну і тепер я радий, що, нарешті, можу на них відповісти.

Як паломник миру й братерства, я вірю, що мене приязно приймуть також і ті, які хоч і не належать до католицької церкви, однак мають серце відкрите для діалогу та співпраці. Бажаю запевнити їх, *що я не прибув сюди з намірами прозелітизму*, але для того, щоб свідчити Христа разом з усіма християнами кожної Церкви й кожної церковної спільноти, та щоб запросити всіх синів і дочок цієї благородної Землі звернути свій погляд до Того, Хто віддав Своє життя за спасіння світу. На жаль, були також і сумні періоди, в яких ікона Христової любові була затьмарена: впавши ниць перед Господом, єдиним для всіх, признаймо наші провини. Прохаючи прощення за помилки, вчинені у далекому й близькому минулому, й ми, з нашого боку, запевняємо прощення за заподіяні нам несправедливості. Найщирішим побажанням, яке випливає із мого серця, є те, щоб помилки минулого не повторились у майбутньому.

І, врешті, моє привітання лине до всіх інших громадян України. Не дивлячись на відмінності вашої релігійної та культурної приналежності, дорогі українці, вас об'єднують спільні історичні події, а також сподівання та розчарування, які вони принесли із собою. Важливо не розчарувати сподівань, які тепер пульсують у серцях стількох, а понад усе у молоді. І тому тепер в містах і селах України так терміново необхідно, за загальним вкладом усіх, сприяти розквітові нового, справжнього гуманізму.

Дорогі українці, обіймаю вас усіх, від Донецька до Львова, від Харкова до Одеси та Сімферополя! Україна ... своєю історією засвідчує особливе покликання бути межею та дверима між Сходом і Заходом.

Україна має виразне європейське покликання, яке підкреслюють також і християнські корені вашої культури. Нехай же ця Земля й далі розвиває своє благородне завдання, з гордістю, яку висловив Т.Шевченко, коли писав: "Нема на світі України, немає другого Дніпра". Народе, що живеш на цій землі, не забувай цього!"

ВИТЯГИ З ВИСТУПУ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ЛЕОНІДА КУЧМИ У МАРІЇНСЬКОМУ ПАЛАЦІ 23 ЧЕРВНЯ

Ваша Святосте!

"Сьогодні у цій залі на зустріч з Вами зібралися представники духовної, культурної, наукової і політичної еліти України, щоб ... поспілкуватися з Вами, почути Ваше мудре слово.

Відрадно і символічно, що, здолавши незліченну кількість кілометрів земних шляхів, несучи людству правду, добро і благо, Ви, Ваша Святосте, відвідуєте Україну в літо, коли вона відзначає десяту річницю проголошення незалежності і п'ятиліття від прийняття Конституції. Наш головний обов'язок і завдання у контексті побудови вільної, незалежної України – повернути людям віру в добро, справедливість, честь і порядність. Важливу роль у цьому процесі відіграє релігія.

Ви, Ваша Святосте, звернулися до людства із закликом: "Час будувати цивілізацію любові, яка грунтується на визнанні того, що існують цінності, спільні для всіх культур, оскільки вони беруть коріння у природі людини. Побудова такого світу, збереження людини, утвердження людяності як вищої і невід'ємної властивості людської культури і має стати, на моє глибоке переконання, головною метою нашої діяльності в епоху, що почалася.

Дякую за увагу".

ВИТЯГИ З ПРОМОВИ ПАПИ У МАРІЇНСЬКОМУ ПАЛАЦІ 23 ЧЕРВНЯ

"Я прибув до вас, як паломник миру, спонуканий тільки одним бажанням – свідчити Христа, що є "Дорогою, правдою і життям" (Ів 14,6). Я прийшов, щоб поклонитись святиням вашої історії та разом із вами просити у Бога заступництва для вашого майбутнього.

Як Пастир католицької Церкви хочу підкреслити мою високу оцінку того факту, що преамбула Конституції України пригадує своїм громадянам "відповідальність перед Богом". Нехай цінності Євангелія, які становлять частину вашої національної ідентичності, допоможуть вам будувати сучасне й толерантне, відкрите й солідарне суспільство...

Політичні діячі! Ваше завдання полягає у тому, щоб служити народові, забезпечуючи усім мир та рівність у правах. Чиніть опір спокусі використати владу для особистих чи групових інтересів.

Діячі культури! Використовуючи критичний та творчий розум в усіх сферах знання... належить вам сприяти справжньому людському поступові, як виразові цивілізації любові.

Промисловці та підприємці нової України! У своїй діяльності майте завжди на увазі загальне добро і справедливі права для всіх.

Шановна Владо, Вельмишановні Пані й Панове! ...я зі свого боку буду продовжувати молитися, щоб Господь оберігав вас, ваші родини, ваші наміри, як також сподівання всього українського народу, благаючи для нього повноти благодатей Всевишнього Бога".

ЛАТИНСЬКА ЛІТУРГІЯ У КИЄВІ

Сотні тисяч осіб з різних регіонів України, десятків країн Європи та світу були присутні на месі, яку служив 24 червня Святійший Отець Іван Павло II на летовищі "Чайка" біля Києва.

На світлині: Папа прямує вулицями Києва на Св. Літургію у латинському обряді.

Перед Богослужінням Папу привітав від імені Римо-Католицької Церкви в Україні єпископ-ординарій Києво-Житомирський Ян Пурвінський. Вірні, передусім діти, приносили дарунки перед папський престіл: коровай і сіль, гаптовану ковдру – дар сліпих дітей одного з харківських інтернатів; рукописний молитвенник з часів переслідувань Церкви радянським режимом. Євхаристійна відправа звучала гарною українською мовою. Десятки тисяч вірних прийняли св.Причастя. З Папою співслужили біля 200 єпископів переважно з Польщі і понад 400 священиків. Співслужили також єпископи Синоду УГКЦ.

Витяги з проповіді Святійшого Отця під час римокатолицької Літургії, виголошеної здебільшого українською мовою:

"Господь покликав мене від утроби, від лона матері моєї назвав моє ім'я" (Іс 49,1).

"Сьогодні святкуємо народження святого Йоана Христителя. Слова пророка Ісаї дуже відповідають цій великій біблійній постаті, яка знаходиться між Старим і Новим Завітами. У довгому ряду пророків і праведних Ізраїля Йоан Христитель поставлений Провидінням безпосередньо перед Месією, щоб приготувати Йому дорогу проповідуванням та свідченням життя.

Серед усіх святих чоловіків і жінок Йоан єдиний, що його народження відзначає Літургія. У першому Читанні ми чули, як Господь покликав Свого Слугу "від материнського лона". Це твердження повністю стосується Христа, однак, ніби віддзеркалення, бо ці слова можна застосувати також і до Його Предтечі.

Народе Божий, що віриш, надієшся і любиш на українській землі, наново у радості втішайся даром святого Євангелія, що ти його отримав понад тисяча років тому! Поглянь у цей день на св.Йоана

Христителя, вічний зразок вірності Богові та Його Заповідям. Наслідуйте його з покірною та довірливою самовідданістю".

"...дорога молоде, будь сильною й вільною! Не дозволь, щоб тебе захопили облудними міражами дешевого щастя. Іди Христовим шляхом: це правда, що Він вимогливий, але тільки завдяки Йому зможеш втішатися повнотою сенсу життя і душевним спокоєм.

Найсвятіша Діво, Покрове України, Ти від віків вказувала шлях християнському народові. Продовжуй чувати над своїми дітьми. Допоможи їм, щоб вони ніколи не забували "імені", тобто тієї духовної ідентичності, яку вони отримали при хрещенні. Допоможи їм завжди втішатись неоціненною ласкою бути Христовими учнями (див. Ів 3,29)".

ЗУСТРІЧ З КАТОЛИЦЬКИМИ ЄПИСКОПАМИ ОБИДВОХ ОБРЯДІВ

24 червня після Богослужіння на спорткомплексі "Чайка" Святійший Отець зустрівся із ними. Він висловив радість з нагоди цієї зустрічі, а, зокрема, з того приводу, що зможе проголосити блаженними велике число новомучеників України. Між іншим, Його Святість Іван Павло II сказав, що ситуація в Україні має стати прикладом того, як " Церква дихає двома легенями східної та західної традиції". Це вимагає від членів Синоду єпископів УГКЦ та єпископів Української Єпископської Конференції весь час перебувати у "тісному й плідному співробітництві", "долаючи кожну спокусу поділу та суперечності". Папа наголосив на потребі виховання священичих та монаших покликань та катехизації, в чому допоможе "Катехизм Католицької Церкви". В свою чергу слово мав кардинал Любомир Гузар, який виклав перед Папою основні проблеми нашого церковного життя.

ЗУСТРІЧ З ПАПОЮ У РАДІ ЦЕРКОВ

Представники 16 Церков і релігійних організацій, які входять до Ради, засвідчили свою шану Його Святості. Головував на урочистому засіданні Всеукраїнської ради церков і релігійних організацій Глава УГКЦ Любомир кардинал Гузар. Він розповів про діяльність Ради та її завдання в українському суспільстві.

Із вітальним словом на адресу Святійшого Отця виступили Голова Єпископської Конференції РКЦ в Україні Його Еміненція Мар'ян кардинал Яворський, патріарх Української Православної Церкви Київського Патріархату Філарет, Митрополит Української Автокефальної Православної Церкви Мефодій, а також представники протестантських спільнот, духовні лідери юдейських та мусульманських громад в Україні. Патріарх Філарет зокрема сказав: "Ми сподіваємося, що Ваш візит в Україну буде сприяти розвитку католицько-православного діалогу... Ми будемо раді засвідчити, що православні і католики можуть і повинні жити як брати і сестри в дусі християнської любові і цьому сприятиме Ваш візит. Московський патріархат боїться прозелітизму, який вже засудили всі християнські Церкви".

У промові Святійший Отець високо оцінив діяльність Ради задля збереження духовних і релігійних цінностей. На думку Івана Павла II, де нехтують однією з основних людських свобод, не може бути справжньої демократії. Діяльність Всеукраїнської ради Церков і релігійних організацій покликана довести, що *"тільки у дусі пошани до релігійної свободи можливо будувати суспільство у повністю людському вимірі"*.

Звертаючись до представників інших релігій та релігійних організацій, Іван Павло II ще раз зазначив, що українська земля становить *"природний міст не тільки між Сходом і Заходом, але також і між тими народами, які тут знаходяться вже багато століть"*. Святійший Отець із глибоким сумом згадав жертв українського голодомору, трагедію єврейського народу у місцевості Бабин Яр під Києвом (наступного дня її відвідав), загиблих у Афганістані, жертв у Биківні (після цієї зустрічі він її відвідав), депортацію кримських татар. Його Святість закликав *"відкинути кожну форму насильства та зростати у пошані до гідності людини, зберігаючи закорінені у ній основні права, серед яких не останнє місце займає право на релігійну свободу"*. На згадку про зустріч Іванові Павлу II було подаровано його портрет, вигаптований бісером.

ВІЗАНТІЙСЬКА ЛІТУРГІЯ У КИЄВІ

Святійший Отець брав участь у Архиєрейській Літургії у Києві 25 червня, яку очолив кардинал Любомир Гузар. Співслужили численні владики УГКЦ і РКЦ, очолені двома кардиналами України, кілька священиків на престолі. Кілька сотень священиків співслужили перед престолом і підвищенням, яке мало форму корабля – символу Церкви (її керманичем є наступник св.ап.Петра). Співав зведений хор Української Греко-Католицької Церкви.

На початку Святої Літургії вітальне слово на адресу Його Святості виголосив владика Василь Медвіт, ЧСВВ, екзарх Києво-Вишгородський. Його слова були сповнені радістю від присутності на українській землі наслідника св.Петра. *"Київська земля – це земля освячена, над якою десятиліттями світила зоря, блиск якої не був світлом, але помножував темряву. Ця темрява ще залишилася в серцях багатьох людей і пригнічує нашу землю. І буде так довго її гнітити, аж засіяє нам вповні світло Христа"*, – сказав владика. Він також наголосив на потребі очистити пам'ять і душу від тягарів минулого та на потребі наново народитися дітьми Божими. Вітальне слово було завершене словами Літургії: *"Час служити Господеві, Святійший Отче благослови!"*.

Папа у своїй проповіді гарною українською мовою наголосив на тому, що християнам слід єднатися. Ось її фрагменти:

"Як Ти, Отче, в мені, а я в Тобі, щоб і вони були в нас об'єднані; щоб світ увірував, що Ти мене послав" (Ів 17, 21).

"Слова Євангелія від Святого Івана, які ми щойно чули, повертають нас думкою і серцем до світлиці Тайної Вечері, до місця Останньої Вечері, де Ісус перед своїми страстями молиться Отцеві за Апостолів... Їм він щойно доручив Пресвяту Євхаристію і призначив їх посланцями Нового Завіту, продовжувачами його послання для спасіння людства".

"Щоб усі були одно". Це є таємниця Церкви, яку бажав Христос. Єдність, основана на об'явленій Істині й Любові, не нехтує людини, її культурою та

На світлині: Марійська дружина молоді з церкви св. Онуфрія разом з братами Василіянами після Служби Божої у нашому обряді.

історією, але включає її в сопричастя Пресвятої Тройці, де все, що правдиво людське, є підтримане і збагачене".

"Вже десять років Україна – вільна і незалежна Держава. Це десятиріччя показало, що незважаючи на спокуси, беззаконня і корупції, її духовні корені є сильні. Висловлюю моє щире побажання, щоб Україна продовжувала живитись ідеалами особистої, суспільної і церковної моралі, служачи загальному добру, гідності і самопосвяті, не забуваючи дару Десяти Божих Заповідей. Життєздатність її віри і сила відродження її Церкви подиву гідні: корені її минулого стали завдатком надії на майбутнє".

"Дорогі брати і сестри! Господня сила, яка підтримувала вашу Країну, є силою, якій треба сприяти. Вона діє через вашу вірність і вашу самовідданість, щоб відповісти на Христове запрошення.

У цю особливу хвилину бажаю вшанувати тих, які випередили вас у вірі і, незважаючи на перенесені величезні випробування, зберегли Священну Традицію. Нехай їхній світлий приклад заохочує вас не боятися. Сповнені Духом Христовим, старанно будуйте ваше майбутнє, згідно з Його заповіддю любові".

Наприкінці проповіді Папа знову згадав бажання Ісуса: "Щоб усі були одно!" і закликав присутніх на Літургії приєднатися до молитви Господа за єдність всіх його послідовників. Він ще раз наголосив, щоб всі повинні *"мислити і великодушно діяти"*. Вірні з великим ентузіазмом і гучними оплесками відізвалися на цей заклик Папи.

Під час того, як священики причащали вірних, линули звуки сучасної духовної пісні у виконанні Ніни Матвієнко, Тараса Петриненка та інших.

Після численного многоліття на свою адресу Іван Павло II звернувся до прочан із привітанням українською, російською, угорською, білоруською та польською мовами. Представники козацтва, війська та різних парафій принесли Святійшому Отцеві дарунки.

ПРИЇЗД ДО ЛЬВОВА

Ввечері 25 червня Його Святість Іван Павло II прибув до Львова. На львівському летовищі Святійшого Отця зустрічали представники влади, два кардинали Львова, численні єпископи, священики і вірні. У папамобілі Святійший Отець у супроводі Його Блаженства Любомира Гузара та Його Еміненції Мар'яна Яворського проїхалися вулицями, де його вітали сотні тисяч львів'ян та паломників. Папа зупинявся у двох місцях - катедральному римо-католицькому соборі Успення Найсвятішої Діви Марії та у вірменському катедральному соборі. Після цього Папа Іван Павло II прибув до собору св.Юра, де відбулося посвячення корони для чудотворної ікони Теребовлянської Богородиці.

ВЕЛИЧНА СВ.МЕСА У ЛЬВОВІ

За гарної погоди на львівському іподромі зібралося понад 350 тисяч прочан переважно із Західної України та Польщі. Святу Літургію у латинському обряді служив сам Святійший Отець, а з ним співслужили обидва львівські та інші кардинали, численні єпископи і священики обидвох обрядів. Під час цього Богослужіння Папа проголосив блаженними Йосифа Більчевського, Архиєпископа Львівського та священика Зигмунда Гораздовського.

Святійший Отець виголосив змістовну проповідь здебільшого польською мовою, а деякі частини українською. Подаємо фрагменти з неї.

"Блаженний Йосиф Більчевскі *належить до лінії мого апостольського наслідства. Бо, дійсно, він висвятив Архиєпископа Болеслава Твардовского, який, у свою чергу, висвятив єпископа Євгенія Базяка, з рук котрого я отримав єпископські свячення. Сьогодні, отже, я також отримую нового, особливого покровителя. Дякую Богові за цей чудовий дар!*

Крім того, є ще й інша особливість, яку при цій нагоді не можна залишити без уваги. Блаженний Архиєпископ Більчевскі був висвячений Кардиналом Яном Пузиною, єпископом Краківським. Поруч із ним, як співсвятителі були блаженний Йосиф Севастіян Пельчар, єпископ Перемиський і Слуга Божий Андрей Шептицький,греко-католицький Архиєпископ. Чи це не була подиву гідна подія? У цьому випадку Дух Святий звів разом трьох великих Пастирів, з яких двоє вже проголошені блаженними, а третій, якщо це Богові угодне, ним буде. І справді, ця Земля заслуговувала бачити їх разом в урочистій події висвячення Наступника Апостолів. Ця їхня єдність залишається як знак і заклик для вірних обох громад, які за їхнім прикладом запрошені будувати сопричастя, якому підступно перешкоджають спомини історичних подій і упередження, зроджені націоналізмом".

"...Зигмунт Ґораздовскі *відзначався гарячою любов'ю до Євангелія, що привело його до діяльності у школах, у сфері видавництва та в багатьох катехитичних починаннях, перш усього з молоддю. Його апостольська діяльність потім була підтверджена невтомним доброчинним зобов'язанням. У пам'яті вірних Львова він залишається "батьком бідних" і "священиком бездомних"...Визнаний після смерті "справжнім монахом, хоч і не складав*

На світлині: закінчення римо-католицької Літургії у Львові на іподромі

окремих обітів", за свою повну відданість Христові, убогому, чистому й послушному, він залишається для всіх привілейованим свідком божественного милосердя".

"Дорогі священики, монахи й монахині, семінаристи, катехити і студенти теології, нехай же приклад блаженного Йосифа Більчевского та Зигмунта Ґораздовского стане для вас стимулом... Наслідуйте їх!"

"Дук ін алтум! Відпливи на глибінь. Церкво Львова для вірних латинського обряду! Господь з Тобою! Не бійся труднощів, які також і сьогодні зустрічаються на твоїй дорозі. З Христом ти будеш нездоланною. Відважно вибери святість: там знаходиться надійна предумова справжнього миру та тривкого поступу".

Після закінчення Богослужіння Папа Іван Павло II звернувся до присутніх прочан із віталиним словом українською, російською, словацькою, угорською та польською мовами. Папі було принесено подарунки. Найцінішим виявилася ікона Ісуса Христа з Милятина. Завершенням цих урочистостей на іподромі була коронація чудотворної ікони Матері Божої з львівської катедри.

ПОСВЯЧЕННЯ МІСЦЯ ПІД КАТОЛИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Після урочистого обіду, який був у семінарії у Брюховичах, Папа, прямуючи на зустріч з молоддю у південний район Львова – Сихів, зупинився біля ділянки, яка призначена під будівництво Українського католицького університету (УКУ). Святійший Отець окропив свяченою водою це місце.

Діти вручили Його Святості дарунок – портативний вівтар із чашею і дискосом, на якому відправлялили ісповідники віри в час підпілля УГКЦ.

"МИ ЛЮБИМО ТЕБЕ!" – ГАСЛО СИХІВСЬКОЇ ЗУСТРІЧІ

Неповторним став для української молоді вівторок, 26 червня на Сихові. Зустріч розпочалася о 12-й годині виступами хорових колективів, естрадних виконавців, оперних співаків та переможців конкурсу "Пісня Серця". Незважаючи на проливний дощ і розмоклий грунт у секторах, на Сихові після обіду зібралося майже півмільйона молоді. Із появою Святійшого Отця у вівтарі в небо злетіло півтори тисячі голубів, залунали сурми та дзвони.

"Просимо Вашу Святість молитися за Україну, за наш народ. Обіцяємо бути вірними Христові та Вселенській Церкві, допоки б'ються наші молоді серця. Бо це є наша віра. "Це є віра Церкви і ми гордо визнаємо її в Господі нашому Ісусі Христі" – пам'ятаючи з повчання Вашої Святості". "...слухаємо Тебе, вдивляємося в блиск Твоїх очей, слідуємо слову Твоїх повчань. Сьогодні прийшли, щоби засвідчити Тобі свою любов і вірність – Апостолові Петрові нових часів! Благослови Святійший Отче,сьогодні українську молодь, а через неї – майбутнє нашого народу, щоб воскресла Україна йшла за Христом, бо Він для нас – Дорога, Правда і Життя" – це фрагменти вітального слова від імені української молоді УГКЦ.

Розпочалося коротке Богослужіння. Після Євангелія Святійший Отець виголосив промову. Його Святість закликав молодь зустрітися з Христом і почути Його. Бо тільки Він має *"слова життя вічного. Слова Ісуса сповнені Любов'ю і водночас вимогливі: "Христос запрошує тебе йти проти течії". Святійший Отець наголосив, що Любов є Свободою, яка вимагає*

На світлині: молодь дарує Папі зворушливі хвилини і молодіжний запал

На світлині: вперше в історії України стільки молоді зійшлося в одному місці для прослави Бога разом зі Святійшим Отцем

відповідальності. Папа сказав: "Майбутнє України великою мірою залежить від вас і тієї відповідальності, яку ви зумієте взяти на себе".

Цікаво, що своє привітання Папа несподівано доповнив. Наприкінці свого виступу він жартома польською мовою відреагував на дощ:"Дощ падає – діти ростуть!". А потім, після оплесків та скандування "Лю-би-мо Те-бе!", він заспівав польською мовою: "Не падай, дощe, бо тебе тут не треба. Обійди гори, обійди ліси і вернися до неба!". Після закінчення виступу, молодь довго скандувала "Мно-гая лі-та!". Папа підійшов до мікрофону і сказав: "Многая літа, многая літа... Тому, власне, дощ і падає, щоб діти росли...". Цікаво, що ці доповнення надали зустрічі особливого звучання *(речник Папи Х.Наварро-Валльс прокоментував журналістам згодом таке: Папа співає часто, але не перед такою кількістю. Він також наголосив, що Вселенський Архиєрей і вже так давно добре не співав).*

Після промови Івана Павла II йому принесли численні дарунки, серед яких окремо варто згадати книгу дитячих листів на адресу Його Святості. Папу привітали дарами греко-католицька і римо-католицька молодь і молодь місцевої парохії. Святійшого Отця привітали молодіжні танцювальні колективи, Всеукраїнський хор, ансамбль скрипалів.

Важливою частиною зустрічі стало вручення нагороди поєднання, володарями якої стали ректор Львівського національного університету імені І.Франка Іван Вакарчук та директор Люблінського інституту Східної Європи Єжи Клочовський. Святійший Отець благословив присутніх. Вони у відповідь проспівали йому "Многая літа!". Вже смеркалося, дощ перестав падати на півгодини. В одну мить сонце пробилося через хмари і Папа знову заспівав пісню про сонце, що ще більше підняло ентузіазм молоді. Під звук сурм і дзвонів та скандування "Україна любить Папу!" Його Святість від'їхав на відпочинок до митрополичих палат.

Свято продовжувалося до пізньої ночі, хоч учасникам і присутнім добряче дошкуляв сильний дощ.

КУЛЬМІНАЦІЯ ВІЗИТУ СВЯТІЙШОГО ОТЦЯ

(Божественна Літургія на львівському іподромі)

Середа, 27 червня, без сумніву, ввійшла в історію нашої Церкви і держави. Після хрещення України-Русі це, мабуть, найвеличніша подія в житті української Церкви і народу.

Півтора мільйона прочан (офіційна інформація прес-служби Ватикану) вщерть заповнила усі сектори львівського іподрому. Ще задовго до світанку прибували паломники зі Львова, Львівщини, усієї України та з-за кордону. На розкислі від майже ціломісячної злоти у Львові газони іподрому зійшлися люди різного віку, фаху і навіть віросповідання. Коли після восьмої години припинився доступ до секторів, то чимало людей залишилося ще на вулиці Стрийській, а іподром перетворився на одне широке неосяжне для людського ока поле, де майоріли плакати, біло-жовті прапорці, інша папська символіка. Вівтар і його підвищення було прикрашене різнобарвними квітами. Побіч нього – два великі екрани, з допомогою яких вірні з найвіддаленіших секторів могли бачити всі літургійні дійства.

На світлині: Святійшого Отця вітає Президент України Леонід Кучма

О 9.40 Іван Павло II в'їхав на іподром разом із Главою УГКЦ кардиналом Любомиром Гузаром. З півтора мільйона уст було чути слова: "Ві-та-ємо! Ми лю-би-мо Па-пу!" За кілька хвилин перед відправою прибув на іподром Президент України Леонід Кучма.

Перед початком св.Літургії з привітанням виступив Блаженніший Любомир кардинал Гузар. Він, зокрема, сказав: *"Благодать Святого Духа зібрала нас на цю спільну молитву разом з тобою, Святійший Отче! Сьогодні вітає тебе галицька земля, західні області України, яким в останні десятиліття випала особлива доля берегти цю віру свідченням Христові і Церкві". "Наша Церква, понісши великі і надзвичайно болісні втрати, все ж щасливо вистояла і відновилася... Це Божа благодать підтримала нас, явивши світові оте справжнє чудо – відродження нашої Церкви... Складаємо також велику подяку Тобі, Святійший Отче, за неоціненний дар особливої опіки над нашою Церквою, а в Твоїй особі усім твоїм попередникам, які підтримували нас у роки гонінь. ...Єдність з Апостольським престолом стала для нашої Церкви духовним скарбом і непохитною опорою"*. Глава УГКЦ подякував великим митрополитам Андрею Шептицькому і Йосифу Сліпому за героїчний приклад віри і за те, що підготували довірене їм стадо до витривалості у переслідуваннях. Подібно як Святійший Отець, кардинал Любомир Гузар просив прощення

від імені всіх синів і дочок УГКЦ, які заподіяли кривду своїм ближнім з рядів свого чи інших народів і також сказав: *"Щоб не тяжіло над нами жахливе минуле, ми радо прощаємо тим, хто в будь-який спосіб скривдив нас. Ми зможемо з кріпкою надією вступити у краще майбуття і ... спокійно приступити до цього спільного з тобою служіння Божественної Літургії"*.

Святійший Отець зайняв своє місце біля престолу і підводився лише на освячення і на св.Причастя. Архиєрейську Службу Божу очолив Блаженніший Любомир, співслужили біля вівтаря ще з ним владики УГКЦ Йоан Семедій, Михаїл Колтун, ЧНІ, Софрон Мудрий, ЧСВВ та Юліан Вороновський, інші єпископи УГКЦ України і з-за кордону, кардинали і єпископи РКЦ, кілька десятків священиків. Більше тисячі священиків співслужили у нульовому секторі. Співав дуже численно зібраний хор УГКЦ.

Після малого входу розпочався **обряд беатифікації,** під час якого проголошено 28 нових блаженних УГКЦ. До священомученика Миколая Чарнецького, ЧНІ долучено ще 24 співмучеників, а блаженних Кир Теодора Ромжу, о.Еміліяна Ковча і с.Йосафату Гордашевську відзначено окремо. Біографії чотирьох згаданих блаженних прочитали кардинал Гузар і владики Й.Семедій, С.Мудрий, М.Колтун. Святійший Отець урочисто проголосив всіх 28 осіб блаженними, визначивши дні року, коли святкуватимуть празники на їхню честь.

Проповідь Івана Павла II почалася цитатою прочитаного перед тим Євангелія від Івана: *"Ніхто не спроможен любити більше, ніж тоді, коли він за своїх друзів своє життя віддає" (Ів 15,3).* Цитата була застосована до теми мучеництва і свідчення про Бога. Його змістовну проповідь часто переривали гучні оплески півторамільйонної армії паломників. Папа нагадав між іншим, що з досвіду знає, що таке мучеництво: *"Я сам у своїй молодості був свідком цього роду "апокаліпсису". "Моє священство від самого початку вписалося у велику жертву стількох чоловіків і жінок мого покоління" (з книги "Дар і таїнство"). "Дорогі священики, монахи і монахині, дорогі семінаристи, катехити і студенти богослов'я, будьте, так як і вони, вірними Христові аж до смерті. Якщо Господь благословить вашу країну численними покликаннями, якщо семінарії заповнені – то все це, без сумніву, є одним із плодів жертви мучеників. Але це стає для вас великою відповідальністю... Закликаю усіх синів і дочок Церкви до постійного і старанного пошуку справжнього і глибшого пізнання Христа... Нехай заступаються за вас Святі і Блаженні, які отримали вінець справедливості на українській землі. Нехай же їхній приклад і опіка допоможуть іти за Христом вірно аж до кінця"*.

Урочисто проходила Божественна Літургія за сонячної погоди. Під час "Вірую" владика Софрон Мудрий, ЧСВВ передав поцілунок миру Президентові України і священикам, які були у нульовому секторі. Сімсот священиків розділяли св.Причастя по секторах, незважаючи на розмоклий грунт. Сотні тисяч людей поєдналися з Євхаристійним Христом. Кожного священика супроводжував семінарист із біло-синьою великою парасолею. Зворушливо було поглянути на сотні парасоль, які "пропливали" між людьми.

Після завершення Святої Літургії Святійший Отець благословив наріжні камені майбутнього УКУ та Львівської греко-католицької семінарії Святого Духа, ікони та предмети церковного вжитку. Між іншим, Папа посвятив корону ікони Матері Божої Страждальної, що знаходиться у василіянській церкві св. Андрія у Львові. Представники влади, діаспори та духовенства вручили Папі Іванові Павлу II численні подарунки. Годинами розходився півторамільйонний потік людей у різні сторони міста. Обговорення цієї події – урочистої Літургії на іподромі – триває аж досі.

о.Йосафат ВОРОТНЯК, ЧСВВ

ПРОЩАННЯ І ВІДЛІТ ДО РИМА

На центральних вулицях Львова 27 червня зібралися сотні тисяч людей, які з прапорцями в руках і зі сльозами на очах прощалися зі Святійшим Отцем. Перед львівським аеропортом на прибуття Папи з українською піснею на устах чекала молодь в національному строї. У приміщенні аеропорту з прощальним словом звернувся до Святійшого Отця Президент України Леонід Кучма. Його промова була духовного змісту і надзвичайно зворушлива. Президент подякував Папі за підтримку молодої держави на шляху її духовного і національного відродження, зокрема, її вибору європейського напряму.

"До побачення, народе-друже!"

Подаємо уривки з довгого прощального слова Святійшого Отця:

"Зі зворушенням прощаюся з Вами, Пане Президенте, і з Народом України. Прибувши сюди, я відчув обійми золотоверхого Києва. Згодом я відчув на собі традиційну гостинність Львова, міста визначних пам'яток, таких багатих на християнські спогади... Дякую тобі, Україно, що оборонила Європу своєю невтомною та героїчною боротьбою проти загарбницьких орд. У цей час, коли залишаю українську землю, бажаю висловити шанобливе й сердечне вітання Братам і Сестрам достойної Православної Церкви і їхнім пастирям.

Нехай Господь дасть тобі мир, український народе... бо ти почав віднаходити своє істинне коріння та докладаєш великих зусиль...щоб дати всім можливість жити та сповідувати власну віру, власну культуру й власні переконання в рамках свободи та справедливості.

Висловлюю моє побажання, щоб Україна ввійшла до Європи, яка охопить увесь континент від Атлантичного океану до Уральських гір...

До побачення, народе-друже, пригортаю тебе обіймами доброзичливості і любові! Дякую за щирий прийом та гостинність, про які ніколи не зможу забути... До побачення, Україно! Словами твого великого поета також і я благаю: "О Боже сильний і правдивий", благослови дітей Твоєї країни – "землі... стократ политої кривавo, колись преславної землі!"

З Святійшим Отцем попрощалися також кардинали, єпископи, члени оргкомітету, державні діячі і гості. Зворушливою була хвилина, коли сам Президент допомагав Святійшому Отцеві підвестися з крісла і провів його до літака. У ту хвилину, коли літак Міжнародних авіаліній України злетів у повітря, у головах мільйонів людей промайнула думка: невже закінчився цей довгоочікуваний візит, який видався всім немов би гарним сном?

Папа Іван Павло II поїхав, але він далі залишається з нами у молитовному єднанні, бо утвердив нас у вірі у Христа, який є Дорогою, Правдою і Життям.

Примітка редакції: при підготовці матеріалів про апостольську подорож Папи використано повідомлення прес-служби Католицьких Церков в Україні та інформації веб-сторінки papalvisit.org.ua.

ВАСИЛІЯНСЬКИЙ ЧИН СЬОГОДНІ (8)

(Провінція Успіння Матері Божої у США)

Першим Василіянином у США був о.Кирило Гулович, який приїхав із Закарпаття у 1889 році, але після кількарічної праці повернувся на батьківщину. Перший осідок отців Василіян у США від 1927 року знаходився у м.Чікаго, засновником якого був о.Епіфаній Теодорович. До нього у 1932 році долучилися ще два отці - о.Сильвестр Журавецький, ЧСВВ та о.Андрій Трух, ЧСВВ, автор відомого твору "Життя святих". Ними керував Протоігумен з Канади о.Навкратій Крижановський. У 1938 році створено осередок у Нью-Йорку, настоятелем якого був о.Амврозій Сенишин,ЧСВВ, майбутній митрополит Філадельфійський. З 1946 року засновано перший новіціят у містечку Давсон (штат Пенсильванія). У 1948 році засновано американську Провінцію отців Василіян. Протоігуменами були о.М.Марків, о.І.Лотоцький (нині єпископ-емерит), о.М.Когут (два рази), о.С.Голик, о.П.Пащак (два рази), о.Ю.Катрій, о.Х.Войтина (два рази).

Її очолює Протоігумен о.Маврикій Попадюк,ЧСВВ, член бразилійської Провінції. Провінційний, новіціятський дім і бібліотека знаходяться у м.Глен-Кові на узбережжі моря. У США працюють 34 монахи Василіянського Чину, серед них 24 священики. Також діють доми у Нью-Йорку, Гемтремку (частина Детройту) та душпастирські резиденції в Асторії, Ворені, Чікаго, Гемпштедті. При парохії св.Юрія в Нью-Йорку отці Василіяни далі керують у парафіяльній школі спільно з сестрами Василіянками, а також вакаційною оселею у Неровсбурзі неподалік Нью-Йорку. Отці Василіяни проводять місії у греко-католицьких єпархіях США, здійснюють духовний провід сестер Служебниць НДМ і Василіянок. Мають релігійні передачі по радіо у Детройті.

Відрадно згадати, що ця Провінція омолоджується, зокрема братами-студентами з України.

На світлині: провінційний дім отців Василіян у м. Глен-Кові (США)

ПЕРША МІСІЯ НА СЛОБОЖАНЩИНІ

Марійська дружина Самбора кожної неділі збирається в монастирі сестер Пресвятої Євхаристії. Там ми читаємо Святе Письмо, спільно молимось і просто спілкуємось із сестрами. Одного разу до монастиря приїхали гості. Це були о.Йосафат Воротняк, ЧСВВ та о.Онуфрій Репецький, ЧСВВ. Наша Марійська дружина в той час разом із сестрами була в каплиці на медитації. Із розповіді отця ми довідались, що о.Онуфрій уже сьомий рік душпастирює на Харківщині в смт.Покотилівка. Він розповів нам про Слобожанський край, його мешканців, запросив нас відвідати цю місцевість.

Цікавою була подорож до Харкова, де нас зустрів брат Варнава та прихожани. Нас розмістили у родинах. Ввечері ми всі пішли до каплички на Службу Божу і молебень. Капличка розміщена в звичайній старенькій хатині. Після молитви ми зустрілись із молоддю та дітьми Покотилівки. Було їх небагато, але всі вони були дуже веселі, цікаві та щирі.

В неділю ми взяли участь в Службі Божій, яка відправлялась під відкритим небом. Після закінчення Служби Божої ми представляли містерію під назвою: "Через хрест до Воскресіння". Усіх віруючих у храмі Покотилівки було майже 80 осіб. Кожної неділі приходять нові парафіяни.

Після обіду поїхали до Харкова, де мали зустрітись із молоддю. Спочатку ми побували в театрі "Тимур", познайомились із його юними акторами, поспілкувались, обмінялись адресами для листування, виступили із

На світлині: Марійська дружина Самбора з о.Онуфрієм Репецьким, ЧСВВ

сценкою. Потім відвідали Будинок дитячої творчості, де відбувся концерт молоді Харкова.

Пізно ввечері ми прощалися із нашими новими знайомими, з о.Онуфрієм. Кожен з нас відчув його батьківське піклування. Його в Покотилівці так і називають: "наш батько". Перед ним стоїть зараз нелегке завдання: побудувати перший греко-католицький храм на Слобожанщині. Тож будемо підтримувати цього священика Василіянина своїми щирими молитвами. А до всіх вас, дорогі християни, звертаємось із проханням прилучитись до цієї доброї справи своїми молитвами, а також пожертвами, які можна надсилати на такий рахунок:

Провінція Отців Василіян
Найсвятішого Спасителя в Україні
Української Греко-Католицької церкви,
м.Львів, вул.Б.Хмельницького, 36
Р/р 2600900013218
В ОДАК "Укрсоцбанку"
м. Львова МФО 325019,
Код ЄДРПОУ 20845685
З позначкою "для будівництва храму в смт. Покотилівка".
Будемо всім дуже вдячні за ваші пожертви.

Сестри Пресвятої Євхаристії,
м.Самбір на Львівщині

КАТЕХИТКА З ВЕЛИКОЇ БУКВИ

17 червня цього року на 79 році життя відійшла по вічну нагороду **АННА НАОРЛЕВИЧ**, яку слушно називали катехиткою з великої букви. Ще в юності вона посвятилася на службу Богові, хоча не жила в монастирі, але весь свій вільний час присвячувала Божим справам. Ще з юності була членом Марійської дружини, а згодом і Третього Чину св.Василія Великого. Незважаючи на важкі умови безбожницького комуністичного режиму, більше як пів століття катехизувала дітей та дорослих у Львові та й по всій Україні. Тисячі і тисячі дітей вона підготувала до першої св.сповіді і урочистого св.Причастя. Дуже багато її духовних дітей знайшло стежину до монашого і священичого служіння. Ця жінка мужньо переносила недугу, на її лиці була усмішка і всіх вражала своєю покірливістю і ввічливістю. 5 жовтня 2000 року владика Любомир Гузар нагородив її почесною грамотою з нагоди 50-ліття її катехитичної праці. За неповний рік після цього відійшла вона на місце, де немає ні болю, ні зітхання, ні печалі, а життя безконечне.

с. Михаїла, ЧСВВ

МІСІЇ НА ЗЕЛЕНІ СВЯТА

З благословення Стрийського єпарха Кир Юліана Ґбура відбулася св.місія в с.Жулин Моршинського деканату, присвячена приїзду Святійшого Отця Івана Павла II в Україну. Її проводив о.місіонер Йосафат Воротняк, ЧСВВ, а допомагали сестри Служебниці Миколая і Наталя з Мукачева, також катехитка Місійного згромадження св.Кирила і Методія Ірина Палій. У "Народному домі" села відбулася зустріч з дітьми. Після неї п.Ірина продемонструвала кінофільм на релігійну тематику.

На світлині: проповідує о.Йосафат Воротняк, ЧСВВ у с. Жулин під місійним хрестом

На закінчення місій відбувся великий хресний хід вздовж села за участю багатьох священиків та великої кількості вірних, який очолив митрофорний протоєрей, декан Моршинський о.Михаїл. На кожному перехресті читалося Євангеліє. Люди раділи, славили в Тройці Святій єдиного Бога. Місійний хрест було встановлено в кінці села, на тому самому місці, де в 60-их роках вночі він був викрадений і вивезений. Після традиційної віднови хресної обітниці і посвячення місійного хреста о.Василь Коваль з смт.Перегінська на Івано-Франківщині прочитав молитву св.Кипріяна на оздоровлення душ і тіл учасників місії.

У наступні дні о.Юрій Савчук з м.Надвірна продовжив духовну обнову. Парафіяни с.Жулин та навколишніх сіл користали з молитов о.екзорциста і дякували Богові за всі ласки, які так щедро дарувало їм небо під час св.місій.

о.Іван СИВАК,
адміністратор парохії с.Жулин

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

Слава Ісусу Христу!

Складаю щиру подяку за заступництво св. Юди-Тадея, випрошення ласки в Бога успішного вступу у Львівський університет ім.І.Франка (Наталя В.).

Подяку Господу Богу, Матері Божій, Юді-Тадею за відмінне навчання складає Надія з Закарпаття. Подяку за отримані ласки через часопис "Місіонар" складає Ірина Коваль (м. Львів)

МИТРОПОЛИЧИЙ СИНОД УГКЦ

7-8 червня 2001 року під головуванням Блаженнішого Любомира Гузара у м.Трускавці на Львівщині відбулася одинадцята сесія Синоду єпископів Києво-Галицької Митрополії УГКЦ, головною темою якої було приготування до візиту Святійшого Отця в Україну та пов'язані з ним душпастирські й організаційні питання. Крім цього значну увагу було приділено соціальній діяльності нашої Церкви: опіці та допомозі найбільш потребуючим і упослідженим. У цьому контексті було проаналізовано роботу відповідних церковних структур у допомозі бідним і неповносправним.

Владики розглянули і проблеми подружнього життя та поблагословили діяльність реколекційного руху "Подружні зустрічі". Учасники Синоду також обговорили проекти майбутнього звернення щодо проблеми алкоголізму.

Митрополичий Синод закликав душпастирів активно впливати на формування громадської свідомості вірних. Владики вкотре наголосили священикам на потребі постійної присутності серед довірених їм паств. Також затверджено проект створення Інформаційного Департаменту Києво-Галицької Митрополії УГКЦ. Наприкінці роботи Синоду кардинал Любомир поінформував його учасників про свою останню робочу поїздку до Апостольської столиці.

ДУХОВНЕ ПІДНЕСЕННЯ ВІРНИХ СОПОШИНА

Велелюдне торжество відбулось нещодавно в храмі Собору Пресвятої Богородиці с. Сопошин, що на Жовківщині. Вірні храму та багатьох навколишніх сіл тепло вітали дорогого гостя – Преосвященнішого владику Сокальської єпархії Кир Михаїла Колтуна, ЧНІ.

У храмі відправлено Архиєрейську Святу Літургію з участю Кир Михаїла та багатьох священиків.

Вступне слово виголосив отець-декан Жовківського деканату Тома Кушка, ЧСВВ. Він, зокрема, наголосив на питанні підготовки вірних до зустрічі з Святійшим Отцем Іваном Павлом II в Україні, розповів про відважних свідків віри й мучеників української землі, які незабаром будуть Папою проголошені блаженними.

Господь кожного з нас кличе бути святим. Бути святим – це значить жити з Богом, це значить вміти простягнути руку допомоги потребуючому, це значить прагнути бути кращим та своїм життям свідчити про Бога.

Проповідь виголосив Кир Михаїл Колтун, в якій закликав бути відважними спадкоємцями віри, наслідувати Христа, одягнутись в Христову правду та бути справжніми християнами.

Від імені парафіян з словом вдячності до Преосвященного владики звернувся отець-парох Василь Батюк. Він, зокрема, розповів історію села Сопошин.

– Літопис нашого села, – як відзначив о. Василь, – є дуже древнім. 325 років тому була перенесена сюди стара дерев'яна церква, а згодом 74 роки тому збудовано храм Собору Пресвятої Богородиці, який посвятив Преосвященний Кир Йосафат Коциловський.

На згадку про перебування на Жовківщині о. Василь Батюк вручив єпископу Сокальському Кир Михаїлу книгу "Церкви України", де є розповідь про храм в Сопошині. Преосвященніший владика Кир Михаїл уділив присутнім єпископське благословення і покропив всіх свяченою водою, подарував пам'ятні образки.

Гарно звучали мелодійні духовні пісні у виконанні церковного хору місцевого храму, наповнюючи серця присутніх радістю. Цю теплоту сердець та любов вони несли до своїх домівок, щоб поділитись нею зі своїми ближніми.

Ольга КРАК

СЬОМА РІЧНИЦЯ РУХУ АА (ТВЕРЕЗОСТІ) У ЛЬВОВІ

Нещодавно у Львові відбулася конференція всесвітньої спільноти анонімних алкоголіків (АА). Прибули делегати з майже усіх областей України, а також з Павлодара (Казахстан), Варшави (Польща) і Санкт-Петербурга (Росія). Члени спільноти зі Львова, яка діє вже сім років, ділилися досвідом і висловлювали пропозиції щодо плідної діяльності серед узалежнених осіб і їхніх родин. Ось яка нагорода випала тим, хто працював за програмою "12 кроків":

1) Надія замість відчаю, 2) віра замість безнадії, 3) сміливість замість страху, 4) спокій в душі замість тривоги, 5) самоповага замість самознищення, 6) витримка замість безпорадності, 7) повага інших замість співчуття чи зневаги, 8) чиста совість замість почуття вини, 9) справжня дружба замість самотності, 10) світлий життєвий шлях замість безцільного існування, 11) любов у родині та розуміння замість тривоги і страху, 12) свобода щасливого життя замість алкогольної (наркотичної) залежності.

Львівське товариство АА спільно з центром соціальної та психологічної підтримки "Дорога" провели протягом останніх двох років чотири 12-денні табори терапевтичного характеру. Три рази такий табір діяв у монастирі отців Василіян у Кристинополі (Червоноград), а один раз у смт.Брюховичі на Львівщині. Узалежненим надавали допомогу психологи та волонтери.

Центр та товариство спільними зусиллями видають інформаційний вісник "Дорога". У ч.2 за цей рік можна довідатися, що:

– *для тих, хто бажає кинути пити,* створена програма психотерапевтичної допомоги терміном на один місяць. Її завершує реабілітаційний табір протягом одного тижня. Консультації та запис – щодня, крім суботи та неділі з 12 до 14 год. за адресою: Львів, вул.Кульпарківська, 160, центр "Дорога";

– *узалежнені від алкоголю та наркотиків* мають нагоду брати участь у праці в групах в понеділок, середу і п'ятницю з 18.30 за тією ж адресою, щосуботи з 18 год. у приміщенні бібліотеки при церкві св.Андрія у центрі Львова (пл.Соборна, 3), а також у понеділок і п'ятницю з 18.30 на Сихові при церкві Різдва Пресвятої Богородиці;

– *для членів сімей алкоголіків та наркоманів* – групи Ал-Анону: вул.Ф.Ліста,2 (щовівторка з 18.30), вул.Глібова 9/4в (щовівторка з 18.30), пл.Соборна,3 (приміщення бібліотеки церкви св.Андрія, щонеділі з 18.00), вул.Личаківська,49а (римо-католицька церква св.Антонія, щопонеділка з 18.30), вул.Кульпарківська, 160 (Центр "Дорога",

щосуботи з 12.00);

– *група Алатін (для дітей алкоголіків):* вул.Кульпарківська, 160 (Центр "Дорога", щосуботи з 12.00);

– *група Н.А. (для наркоманів):* вул.Кульпарківська,160 (Центр "Дорога", щонеділі з 10.00, щочетверга з 18.30).

Дякуймо Богові, що такі товариства у Львові діють. Бажано, щоб і в інших обласних центрах України велася подібна робота. Підтримуймо їх молитвою, а також матеріально. Узалежнених та членів їхніх сімей скеровуймо на вище подані адреси.

ГАЛИНА, член АлАнону, дружина тверезого алкоголіка

НОВИЙ ЦЕНТР ДЛЯ НЕПОВНОСПРАВНИХ

У приміщеннях Львівської богословської академії (ЛБА) відкрито і посвячено Центр для духовної підтримки осіб з особливими потребами та їх родин. Ректор ЛБА о.д-р Борис Ґудзяк разом із трьома священиками посвятив у підвальних приміщеннях духовного закладу кімнату для прийняття і духовної підтримки неповносправних. Там щодня вони зможуть зустрічатися між собою, отримувати духовну та психологічну підтримку та користати з підручної бібліотеки. Знаменними були слова о.Бориса Ґудзяка: "Ви тут бажані... Це ваш дім... Приходьте сміло".

Ректор також подякував керівнику місцевого осередку "Віра і світло" п.Зені Кушпеті та її співпрацівникам за дотеперішню плідну працю з дітьми з особливими потребами, священику Генрі, засновнику спільноти "Віра і світло" Жану Ваньє, який неодноразово приїжджав до Львова, надаючи духовну і матеріальну підтримку неповносправним.

Після посвячення велике число неповносправних осіб перемістилися до каплиці ЛБА, де була репрезентація трьох видань, які поповнять полиці згаданої бібліотеки у Центрі.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ТЕОЛОГІЧНА АКАДЕМІЯ

ОГОЛОШУЄ

набір дівчат віком до 26 років на катехитично-педагогічний факультет за спеціальністю "Основи релігієзнавства".

Термін навчання – п'ять років.

Документи приймаються за адресою: м.Івано-Франківськ, вул.Василіянок, 17, тел.для довідок: 4-03-35.

Приймальна комісія працює з 10.00 до 13.00 год.

Приймання документів, співбесіда, логічні тести – 6-7 серпня 2001 р.

Іспити – 8, 9, 10 серпня

Оголошення результатів та зарахування абітурієнток – 13 серпня

Оргкомітет

МОГУТНІЙ ПОКРОВ БОГОРОДИЦІ

Чарівне Поділля... На високій горі над рікою Серет розкинувся Улашківецький василіянський монастир з старовинною церквою св.Івана Хрестителя, над престолом якої є ікона Пресвятої Богоматері. Цей монастир для мене дорогий. З юних років приходив з батьками, сестрою і братами помолитися до храму. Чув розповіді людей про ласки і оздоровлення, які отримували християни після молитви перед іконою у церкві.

Наша Небесна Заступниця допомогла і мені у житті. Був травень 1944 року. Радянські війська окупували частину Тернопільщини. Німецько-російський фронт проходив біля міста Бучач. Солдати нишпорили по домах, грабували людей, арештовували борців за волю України. У нашій стодолі знайшли заховані релігійні та українські патріотичні книжки, світлини, документи. Мене, тоді ще сімнадцятирічного студента Чортківської гімназії, заарештували. Помістили неподалік Улашківецького монастиря. Допитували, катували, знущалися. Я щиро молився до Матері Божої і вірив у те, що заступиться у ці нелегкі хвилини. Так і сталося.

Був теплий вечір. Під час допиту я вибіг з хати на подвір'я. У мій бік пролунали постріли. У весняне повітря полетіли ракети. Я біг дорогою, потім городами. За мною гналися енкаведисти. Городами я добрався до ріки Серет. Одягненим стрибнув у воду і перебрався на протилежний берег ріки. Кати не побачили, куди я дівся і загубили мій слід. В мокрому одязі й взутті я дібрався до знайомих людей – родини Марії Гановської. Потім переховувався в селі Заболотівка у свого гімназійного товариша Стаха Попадюка і у мого вуйка Ілярія Луговика. Комуністи шукали мене в Улашківцях і в Заболотівці. Та добрі люди переховували мене і не видали. Одного разу, коли я заховався у лузі в кущах на березі ріки Серет, гонителі вислідили мене і кинули гранату. Але мене вона не поранила.

Я весь час молився до Матері Божої. Після перебування в підпіллі дібрався до міста Чортків. Спочатку вчився у Чортківській середній школі №1, а пізніше – в Чортківському педагогічному училищі. Готувався вступити у Станіславівську духовну семінарію і стати священиком. Та комуністи закрили цей духовний заклад.

Минуло вже 57 років від тих подій. Монастир і церква в Улашківцях відновлені. Мені уже 75 років. Кожного року 7 липня, у свято Різдва Івана Хрестителя стараюся поїхати до цієї церкви і монастиря та помолитися перед чудотворною іконою Божої Матері й подякувати їй за заступництво, а Господеві – за врятоване життя.

Іван ЛУГОВИК,
редактор часопису "Голос серця" (м. Жовква)

ВРАЖЕННЯ ПІСЛЯ ЗУСТРІЧІ З ПАПОЮ

Молодь цілого світу шукає чогось нового. Часто у тих пошуках вона йде не дуже доброю дорогою, зокрема, зловживає алкоголем, вживає наркотики та робить інші неморальні речі.

Святійший Отець Іван Павло II дуже легко знаходить контакт з молоддю. Незважаючи на свій 81 рік, і він досі чується одним з них. Наприклад, під час Світового Дня молоді у серпні 2001 року у Римі, Папа, залишившись до пізньої ночі з ними, завоював їхнє довір'я.

На Сихові Папа співав, а молодь, незважаючи на зливу, залишалась до кінця. Напевно і ті, хто брав участь у зустрічі зі Святійшим Отцем у Львові на Сихові, також можуть поділитися гарними враженнями.

Постійна дописувачка до "Місіонаря" Романна Антонюк у досить поетичний спосіб розповідає про Папу:

Зорі світили ясно, щедро, святково. І так само променисто чисті дитячі очі єдналися з небесним простором, цілком поглинуті його мерехтливою безконечністю. "Світ який — мереживо казкове, світ який — ні краю, ні кінця..." — радісно відлунювало у дитячій душі небесне сяйво.

Долі людей примхливі і складні, світ все більше нагадував велику сцену з калейдоскопом декорацій, героїв, жанрів... Тільки от реальність часто відрізнялась від п'єси безладністю та байдужістю... Хто режисер такого безперервного дійства? Очі юні й мислячі дивилися у небо, не шукаючи жодних відповідей, а лиш черпали із джерела вічного надію і натхнення.

Люди, так спраглі віри, зруйновані зсередини потужним й безжальним тиском ззовні, все ще шукають, сподіваються добра і простоти. Як чинити опір зневірі, який шлях оминає крах душі й безнадію? Стверджуючи, що сила — у вірі й розумі, у повноцінності душі і тіла, очі молоді та осмислені придивлялися до небесної гармонії, зігріваючись її нетлінністю.

"Замисли людські — не Божі замисли, дороги людські — не Божі дороги..." Світ блукає манівцями. Людина, зачарована своєю Божою подобою, починає приміряти до власних недалеких вчинків Боже провидіння... Як вирятувати із тенет самознищення молоді, чисті й ще вільні душі? Очі зрілі та стривожені вказували на Небо юним і життєрадісним, готовим долати гірські висоти й сягати висот духу.

Світ порятується не німим споглядянням, світу потрібні добра воля, здоровий глузд і правдива любов. Він стає прекрасним, як травнева весна, йому даруєш своє тепло і щирість, коли бережеш та плекаєш і коли воскресаєш його – цілюще джерело "б'є для життя вічного..." До нас з благословенням звертаються очі мудрі і лагідні, очі людини, за яку моляться мільйони християн і віра якої абсолютна у своїй простоті:

TOTUS TUUS – Цілковито Твій! (Іван Павло II)

Учасник зустрічі

МАЛЕНЬКА ФІАЛКА

Бабуся розказала одну історію про королеву, котра прийшла одного ранку до свого саду і побачила, що все в ньому почало засихати й в'янути. Королева дуже стурбувалась. Щоб зрозуміти причину лиха, вона запитала дуба, що ріс неподалік воріт, про те, що трапилось.

– Мені вже набридло життя, – відповів дуб, – я нічого вже більше не хочу. Що б я не робив, ніколи не бути мені таким струнким і прекрасним, як сосна.

Тоді королева підійшла до сосни, але почула тільки зітхання, бо вона не могла родити виноград, як виноградна лоза. Але й лоза почала бідкатись, що хоче позбавити себе життя, бо не може бути такою гарною як персик і приносити смачні плоди. Герань, в свою чергу, хотіла бути такою ж запашною, як лілея.

Так розмовляли дерева і квіти у саду.

Нарешті, вислухавши всі ті нарікання й зітхання, королева опинилась біля маленької фіалки.

– Фіалко, мені здається, що ти не переймаєшся тим всім?

– Звичайно, ні, – відповіла з усмішкою фіалка. Я маленька, не дуже важлива, але розумію, якби ти захотіла мати на моєму місці дуб, сосну, персик, лілею чи герань, ти б їх посадила, навіть, якщо вони не пахнуть аж так гарно. Знаючи ж, що ти захотіла маленьку фіалку, я прагну бути найкращою фіалкою, щоб повсякчас тішити твій зір і дарувати тобі свої пахощі й красу.

(Із збірки оповідань "У бабусі на колінах".
Львів. Катехитична комісія Львівської Архієпархії, 2000)

ВЛАСНІ ІМЕНА ЛЮДЕЙ

Адам (24.XII) д.-євр.; adam – людина; чоловік, а також означало "глина", "земля", "червоний колір". За біблійною легендою, Бог зліпив першу людину Адама з червоної глини.

Адріан, Андріан, Андріян (8.IX) лат.; adrianus – житель Адрії – держави венетів; той, хто походить із Адрії. Жін. Адріана.

Анатолій (20. VII) гр.; anatole – схід. Первісно – житель Анатолії (давня назва Малої Азії), розташованої на схід від Греції. Жін. Анатолія.

Андрій (17.VII, 1.IX,13.XII) гр.; andreios – мужній, хоробрий.

Антон, Антін (Антоній, Антонів) (30.I, 23.VII) лат.; рим. родове ім'я Antonius; можливо, з гр. anteф, antaф – вступаю в бій. Жін. Антоніна.

Артем (6.VI, 2.XI), *Артемій; Артемон* (26.IV) гр.; artemes – здоровий, неушкоджений. Жін. Артемія.

Архип (3.III) гр.; archo – керую, правлю та hippos – кінь; вершник.

Аскольд запозичене; ст.-сканд.. Hqskuldr. Це ім'я мав один із перших київських князів. Можливо, пов'язане з давн. ask – спис і давн. waltan – правити.

Анастасія, Настасія (Настя) (4.I) жін. до Анастас (гр.; anastasis – воскресіння).

МІСІОНАР
ПРЕСВЯТОГО ІСУСОВОГО СЕРЦЯ

Український християнський часопис

Заснований у 1897 році

Засновники – Отці Василіяни

Реєстраційне свідоцтво КВ № 5133 від 18.05.2001 р.

Головний редактор

о. Йосафат ВОРОТНЯК, ЧСВВ

Редакційна колегія:

о. Дам'ян БОГУН, ЧСВВ,
о. Василь ЗІНЬКО, ЧСВВ
о. Василь МЕНДРУНЬ, ЧСВВ
о. Мелетій БАТІГ, ЧСВВ
бр. Корнилій ЯРЕМАК, ЧСВВ

Літературний редактор *Ольга Крак*
Коректура *Ігоря Скленара*
Комп'ютерна верстка *Ольги Кузьмич*

Адреса редакції:
м. Львів, 79019,
вул. Б. Хмельницького, 36,
Святоонуфріївський монастир ОО. Василіян
тел. 72-95-69
e-mail: misioner@mail.lviv.ua
www.realty.lviv.net/Misionar

Підписано до друку 30.06.2001
Формат 70x100 1/16. Друк офсетний. Папір друк. № 1. Умов. друк. арк. 5,2. Умов. фарбо-відб. 5,7. Обл.-вид. арк. 5,0.
Зам. 349

Ціна договірна

Віддруковано з готових діапозитивів у Жовківській друкарні видавництва Отців Василіян «Місіонер».
80300, Львівська обл.,
м. Жовква, вул. Василіянська, 8

© Журнал "Місіонар", 2001.

ЗМІСТ

Слово редактора 193
Намір Апостольства молитви на липень 194
Намір Апостольства молитви на серпень 196
Намір Апостольства молитви на вересень 197
К'яра Любіх
"Слово життя" 198
Місії над Збручем 199
Приліт на українську землю 200
Витяги з вітального слова Президента України Л.Д.Кучми 200
Витяги з промови Папи на летовищі "Бориспіль" . 201
Витяги з виступу Президента України Леоніда Кучми у Маріїнському палаці 23 червня 202
Витяги з промови Папи у Маріїнському палаці 23 червня 202
Латинська Літургія у Києві 203
Витяги з проповіді Святійшого Отця під час римо-католицької Літургії 203
Зустріч з католицькими єпископами обидвох обрядів 204
Зустріч з Папою у Раді Церков 204
Візантійська Літургія у Києві 205
Приїзд до Львова 207
Велична св.Меса у Львові 207
Посвячення місця під католицький університет 208
"Ми любимо тебе!" – гасло сихівської зустрічі 209
Кульмінація візиту Святійшого Отця 211
Прощання і відліт до Рима 213
Василіянський Чин сьогодні (8) 214
Перша місія на Слобожанщині 215
с. Михаїла, ЧСВВ
Катехитка з великої букви 216
о. Іван Сивак
Місії на Зелені свята 217
Митрополичий Синод УГКЦ 218
Ольга Крак
Духовне піднесення вірних Сопошина 218
Сьома річниця руху АА(тверезості) у Львові 219
Новий Центр для неповносправних 220
Іван Луговик
Могутній Покров Богородиці 221
Враження після зустрічі з Папою 222
Маленька фіалка 223
Власні імена людей 223

На обкладинці: Святійший Отець Іван Павло II на фоні василіянської церкви св. Андрія у Львові

● Передруки і переклади дозволені за поданням джерела.
● Редакція зберігає за собою право виправляти мову і скорочувати надіслані матеріали.

КРОСВОРД

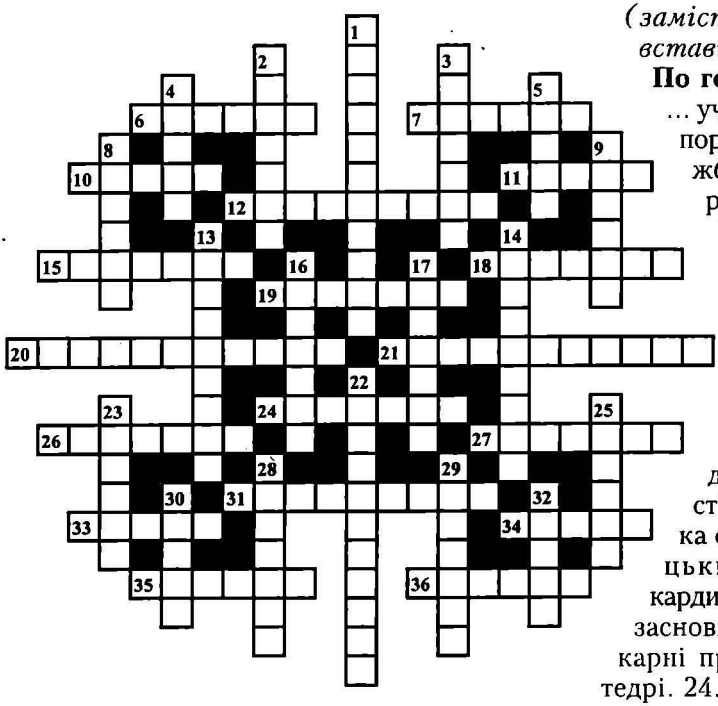

(замість трьох крапок вставте слово)

По горизонталі: 6. Це ... учинила, що Ти Бога породила. 7. Богослужбова пісня, що передає зміст свята. 10. Князь, син Володимира Великого. 11. Велика княгиня Київська. 12. Держава у Південній Америці. 15. Штат у США. 18. Пакет для пакування листів. 19. Апостольська столиця. 20. Галицький митрополит, кардинал. 21. Іеромонах, засновник і учитель друкарні при Львівській катедрі. 24. Визначний культурний і громадсько-політичний діяч на Закарпатті. 26. Великий вокально-інструментальний твір для солістів, хору і оркестру. 27. Учень і товариш апостола Павла. 31. Континент. 33. Чоловіче ім'я. 34. Священство — свята... 35. Графічний знак для передачі на письмі звука. 36. Організація охорони культурних пам'яток.

По вертикалі: 1. Настоятель великого чоловічого монастиря, має сан єпископа. 2. Свята, мощі котрої перенесені з Константинополя до Києва. 3. Тебе взиває вся ...., бо всім нам грозить страшна руїна (Пісня). 4. ... з Ариматеї. 5. Святий Петро і ... . 8. ... Хмельницький. 9. Настоятель монастиря. 13. У давньогрецькому театрі місця розташовані півколом на схилах пагорбів. 14. Святий ... Великий. 16. Чоловічий голос середній за висотою між басом і тенором. 17. Загальна назва християн, що визнають зверхність Папи. 22. Радіо "...". 23. Один із дарів Святого Духа. 25. Рання церковна відправа. 28. Європейська держава. 29. Благальна молитва, що її читають під час урочистих релігійних процесій. 30. Одне із відпустових місць. 32. ... Божа є конечно необхідна для спасіння.

Склала Леся ШТИКАЛО, м. Львів

Відповіді на кросворд "Папський", опублікований у ч.6 за 2001 р.:

По горизонталі: 5. Люблін. 6. "Осанна". 9. Парох. 10. Герич. 11. Христос. 14. Клірос. 15. Ангола. 18. Шедель. 19. Скофія. 23. Гречило. 25. Патер. 26. Театр. 27. Кракія. 28. Нунцій.

По вертикалі: 1. Любов. 2. Піферо. 3. Псалом. 4. Ангел. 7. Кароль. 8. Микола. 12. Бориспіль. 13. Енцикліка. 16. Фейдаш. 17. Фієста. 20. Крехів. 21. Клобук. 22. Петро. 24. Келія.